

[Ministeren for offentlige arbejder.]

delse til Haderslev, nemlig med DSB-rutebil fra Kolding med ankomst til Haderslev kl. 0.45. Jernbanebilletter er gyldige til denne tur. Det bør dog bemærkes, at passagertallet også på denne tur er meget beskedent.

Jeg kan endvidere oplyse, at der til DSB ikke erindres publikumshenvendelser med klager over forholdet.

Alt taget i betragtning må jeg derfor anse den nuværende betjening for tilstrækkelig i forhold til det foreliggende trafikbehov.

Af *Dohrmann* (FP) til undervisningsministeren (6/11 75):

„Ministeren bedes oplyse, hvilke problemer vi har eller kan forvente at få i Sønderjylland, eftersom man påtænker at opføre et grænsforskningsinstitut i Åbenrå, og så fremt ministeren mener, at vi har problemer af national karakter, var det så ikke rimeligt, at staten fuldt ud finansierede projektet?“

(Spm. nr. 82).

Begrundelse.

Som sønderjyde er det ikke alene med forbavelse, men også med en vis bekymring, at det konstateres, at man nu 55 år efter genforeningen påtænker at opføre et grænsforskningsinstitut i Åbenrå.

Som det sikkert vil være ministeren bekendt, er forholdet mellem dansk og tysk i dag stort set så afslappet og godt, at det med stolthed kan fremvises som eksempel for andre steder i verden, hvor forholdene desværre er anderledes.

Min bekymring gælder foruden den økonomiske side af sagen i særdeleshed også det faremoment, der ligger i, at et forskningsinstitut traditionen tro vil rode og snage i en masse ting, som i dag ikke er problemer, men som ganske givet vil blive det, hvilket vil være til stor skade i grænselandet.

Medmindre ministeren kan påpege en række alvorlige problemer, jeg som sønderjyde ikke kender til, må det påtænkte grænsforskningsinstitut fra min side betragtes som pengespild og ødelæggende for et afslappet forhold mellem mindretallene nord og syd for grænsen.

Hvis ministeren har mulighed for at be-

svare det, bedes det endvidere oplyst, om man har nogen bestemt i søgelyset som leder af instituttet, samt om Folkehjemsøkonomi også har spillet ind ved oprettelsen af instituttet.

Undervisningsminister *Ritt Bjerregaards* svar (13/11 75):

Forslaget om oprettelse af Institut for grænseregionsforskning blev stillet i sommeren 1972 af Sønderjyllands amtsråd. Spørgsmålet om instituttets oprettelse har siden været genstand for indgående overvejelser, inden der mellem Sønderjyllands amtsråd og undervisningsministeriet er opnået enighed om at søge instituttet etableret.

Ved min vurdering af forslaget om oprettelsen af Institut for grænseregionsforskning har jeg ikke fundet at burde gå ind i en nærmere vurdering af konkrete problemer i Sønderjylland, men derimod at vurdere, om der generelt var behov for grænseregionsforskning i Danmark, og på hvilken måde dette behov i givet fald mest hensigtsmæssigt blev dækket.

Uanset at der hersker et afslappet og godt forhold omkring den dansk-tyske grænse, er dette ikke ensbetydende med, at der ikke er problemer i grænseregionen. Den afspændte atmosfære i grænselandet gør, at man i stedet for at tænke på grænsens forsvar (også kulturelt) må indstille sig på at løse de problemer, der opstår i en samarbejdssituation. Dette forhold er fælles for en række landegrænser i Vesteuropa og har givet anledning til fælles bestræbelser med hensyn til jernbaner, veje, ledningsnet, forureningsbekæmpelse, kultur, turisme m. v. Endvidere giver grænseregionerne anledning til overvejelser omkring konkurrenceforhold (f. eks. erhvervs- og prispolitik, afgiftspolitik o. a.), egnsudvikling, sygehusplanlægning m. v. De nævnte bestræbelser finder sted f. eks. i EF og i Europarådet.

Der er efter min opfattelse en klar dansk interesse i at følge med i og deltage i det europæiske arbejde omkring grænseregionernes problematik. Dette gøres bedst ved at etablere en dansk grænseregionsforskning, der naturligt først og fremmest må tage udgangspunkt omkring den dansk-tyske grænse. Grænsforskningsinstituttet skal